

KAMP

OG SEIER

NR. 1 - 1975 - JANUAR

INNHOLD

La det bli et rødt år side 2
Styrk grepet om partiets hovedoppgave,
mobiliser massene i streikestøttearbeid ... side 6
Rapport fra DS om faglig politikk side 8
Rapport fra ei kvinnefrontgruppe side 10

LEDER:

LA DET BLI ET
RØDT ÅR!

VED INNGANGEN TIL NYTT ÅR: MOTSETNINGENE SKJERPES YTTERLIGERE !

Som det ble pekt på i omrisset av den politiske situasjonen som dannet bakgrunnen for årsplanen (okt.nr av KOS) var vi inne i en periode hvor de viktigste motsigelsene i verden raskt ble skjerpet - At denne situasjonen stilte og ville komme til å stille, store krav til den kommunistiske bevegelsen.

Forsåvidt kunne klassekampen i Norge og det internasjonale solidaritetsarbeidet gitt oss hendene fulle med eksterne kampoppgaver allerede fra årsplanens begynnelse. Men ut i fra en vurdering på sikt - hvor både den ytre situasjonen og partiets "dugelighet" ble tatt med i betraktningen - kom partiet fram til at det var riktig å legge hovedvekt på konsolidering i høst. Den perioden vi nå går inn i, fram til midt i september, visste vi ville bli preget av eksterne kampoppgaver.

Nå gikk det, som vi veit, slik at høsten ble sterkere preget av eksterne kampsaker enn vi kunne vite på forhånd. Først og fremst hadde vi det markerte oppsvinget i streikebevegelsen. I tillegg kan vi nevne at sosialimperialismen var fram på både med sjarmoffensiv (i forb. m/30-års-feiringa av frigjøringa av Øst-Finland) og press (fiskerigrensa, Barentshavet og Svalbard). Denne oppblussinga av den hjemlige klassekampen måtte sjølsagt kreve en viss omprioritering fra vår side, med større vekt på eksterne innsats. Som vi skal komme noe nærmere inn på nedenfor, tror vi imidlertid ikke dette har medført at vi ikke har oppfylt konsolideringsoppgavene våre.

Det som har skjedd i høst har altså vært en bekreftelse på analysen av den politiske situasjonen som ble gjort ved oppsettinga av årsplanen. Situasjonen nå ved årsskiftet gir ikke noe grunnlag for å endre denne analysen, snarere tvert imot. Vi skal ikke her prøve på å gå inn på noen detaljert beskrivelse av situasjonen - det vil sikkert komme stoff på dette gjennom KK - men bare peke på noen sentrale trekk:

1. Motsigelsen mellom imperialismen og verdens undertrykte folk og nasjoner skjerpes.

- Eks: - Forsøkene på å rette opp ulikeverdet i verdenshandelen gjennom skikkelige priser på råvarene, omfordelinga av oljeprofittene osv. har påskyndet en krise i den kapitalistiske verdensøkonomien.
- De militære kampene i Sør-Øst-Asia trappes opp.
 - Stormaktene har ikke klart å påtvinge folkene i Midt-Østen noen "løsning", og nye tyder på en skjerping av motsigelsene der.
 - Frigjøringsbevegelsene i Afrika har hatt betydelige framskritt. Til og med rasistregimene i Sør-Afrika og Rhodesia tvinges til tilsynelatende å innta en "nykere" linje.

Tendensen er frendeløs at det er de undertrykte folk og nasjoner som er på offensiven. USA-imperialismen har prøvd å denne opp bl.a. gjennom tiltak som IEA (energi-blokket), prøve å bruke natvarer som våpen foruten at de driver med sabelrasling i bakgrunnen (jfr. Kissingers siste uttalelser som føyer seg pent inn i rekken

av hans og Fords uttalelser tidligere i høst). Sovjet har ikke prøvd å påskynde krisen i den kapitalistiske verdensøkonomien. Senere uttalelser har tvert imot vært preget av engstelse for sammenbrudd. Dette er forståelig på bakgrunn av det stadig sterkere økonomiske sanrøre med den vestlige kapitalismen.

2. Motsigelsen imperialistene seg inellom skjerpes.

På overflaten kan det se ut som om enheten dominerer ("nedrustningsavtaler", inntrykk av "fellesansvar" for freden i Midt-Østen, Sovjets engstelse for sammenbrudd i den vestlige økonomien osv.).

Men situasjonen er at Sovjet stadig prøver å manøvrere seg inn der USA presses ut (Sørøst-Asia, Midt-Østen: hvor Sovjet kjører på Geneve-konferanse bl.a. fordi de der vil komme til å stå her på like fot med USA enn hva de gjør ute i "narka" for øyeblikket, vi så det i Kypros-konflikten i høst hvor de skiftet hest i takt med USAs holdning).

Hovedtendensen er altså at det er USA som er på vikende front på grunn av de undertrykte folkenes og nasjonenes kamp og at Sovjet prøver å rykke inn. I tilfelle USA skulle prøve å notsette seg tilbakeslag ved å ty til militærakt er det sjanser for at motsigelsen også til Sovjet kan skjerpes drastisk. Sovjet vil da også være i den situasjon at de kan framstille seg som forsvarere for den undertrykte/angrepne part.

3. Motsigelsen mellom monopolborgerskapet og det arbeidende folket i de kapitalistiske og sosialkapitalistiske landene skjerpes.

Dette er en naturlig følge av den krisa som den første motsigelsen påskynder. Her til lands har spesielt Nordsjøoljen ført til en demping av den. Men om oljen i første omgang gir monopolkapitalem muligheter til å holde oppe levestandard og sysselsetting til en viss grad, så vil den på sin side igjen føre med seg nye motsetninger (Strukturrasjonaliseringsproblemer, miljøproblemer). Dessuten vil vi p.g.a. at både oljesektoren og andre viktige sektorer i næringslivet er så kontrollert av ~~xxx~~ imperialistiske foretak uvilkårlig følge med i dragsuget hvis det raser sammen i viktige imperialistiske land.

Altså: Tendensen er som for et halvt år tilbake. Bare at motsetningene er blitt enda skarper - både internasjonalt og nasjonalt. Akkurat som i høst nå vi derfor regne med at det også i året som kommer vil dukke opp uforutsette kampsaker, saker som vil sette partiet på store prøver. Men allerede det vi har oversikt over gir oss hendene fulle i den nærmeste tida:

MANGE OPPGAVER

-Vi står i en situasjon hvor streikende arbeidere trosser klassevåpnet voldgift.

Dette er ikke hverdagskost, så vidt jeg vet er det 46 år siden sist (byggningsarbeiderstreiken i 1928) ! Det vitner om at klassens kampvilje er voksende.

Vi har ikke tukthuslover å kjenpe mot denne gang, men som hendelsene i høst viste oss: Monopolkapitalen setter alt inn på å kue denne oppvåkningen. NAF spiller opp og deres viktigste redskap, høyresosialdemokratiet, følger opp og fullfører jobben. Sjøl om det som skjedde i høst har åpna øynene til flere om DNA/LO-toppens karakter og rolle, så er det verd å merke seg at det ikke har endra syne og holdninga til venstresosialdemokratene i SV. Sjølsagt har de gitt uttrykk for støtte til de streikende gjennom ord, men i valgsituasjoner har deres ledende tillitsmenn i fagbevegelsen søkt å underordne denne støtten

enhetsbestrebelsene med høyresosialdemokratiet, og bare ved hardt press fra flere gått inn for å markere støtte (jfr. bevilgnings- og uttalelsessakene fra forbundslandsmøtene). Lokalt veit vi også at de har sabotert streikestøttekoniteene og arbeidet for å samle massestøtte til de streikende.

Det er ingen grunn til å tro at de vil endre denne holdningen nå og bli en aktiv kraft i støttearbeidet. Derfor vil det fremdeles stå på oss å ta initiativ og være den drivende kraft i å samle breiest mulig til støtte for de streikende.

-Vi har ennå ikke avslutta konsolideringsfasen.

x Sjøl om fylket som helhet har oppfylt målsetningene i alle kampanjene fortsetter KK-kampanjene til de avblåses på landsbasis. Alle våre avdelinger har heller ikke oppfylt sine kvoter og vi skal videre sikre at løssalget blir liggende på et tilfredsstillende nivå også etter kampanjene er avblåst (se videre artikkelen om KK-kampanjene)

x Styrenes studier på grunnkurs II er så og si i ~~XXX~~ havn.

Vi veit at det er flere som ønsker å få gjennomgå disse studiene, og vi har allerede erfaringer fra steder hvor de er blitt tillenpa på f.eks stedslagsplan.

At partiet er styrka mot revisjonistiske ideer, både gjennom disse studiene og studiene på sosialinp./kommunevalget tidligere i høst kan vi trygt slå fast. Riktignok er det først nå, gjennom 1.nai-arbeidet og valgarbeidet vi for alvor får testa hvor grundig vi står på ei kommunistisk linje. Erfaringene fra i fjor og fra støttingsvalget -73 viste at det først og fremst er høyrevaklinger i enhetsarbeidet og sekterisme i mobiliseringsarbeidet vi nå være på vakt ovenfor.

x Gjennomføringa av prinsippet "ledende kjerner" på alle nivåer med hovedvekt på å bygge opp slagkraftige avdelingsstyrer, fortsetter. Her vil det bli nødvendig både med omorganiseringer og skoleringskurs i organisasjonskunnskap/netoder for ledelse.

- Mobiliseringsarbeidet til 1.nai står for døra.

I følge årsplanen er 1.nai partiets hovedoppgave fra 1.2. Denne oppgava vil sjølsagt ikke være isolert fra de eksterne kampsakene som vi ellers driver med. Målsettinga med 1.nai er jo nettopp å få gitt et best mulig uttrykk for det arbeidende folkets kamp med enklarest mulig brodd mot monopolkapitalen. Allikevel vil 1.nai-arbeidet medføre særskilte politiske diskusjoner og praktiske tiltak. Allerede denne måneden vil det kreve endel tiltak både fra styrenes og medlemmers side. Den politiske hoveddiskusjonen på 1.nai skal jo også gjennomføres for 1.2.

I tillegg til disse 3 hovedområdene som nå er streket opp nå vi være forberedt på at den internasjonale situasjonen kan skape oppgave. Eks: Ytterligere tilspissning i Sørøst-Asia, ny krig i Midt-Østen, sammenbrudd av økonomien i enkelte eller flere vestlige land med påfølgende politiske følger.

Videre, av hjenlige saker: Fiekerigrensespørsmålet, abortspørsmålet vil uten tvil komme til å kreve egen innsats. Arbeidet med valgene likeså (lister, programarbeide)

P RIORITERINGA - METODER.

Hvordan skal vi så rekke over alt dette?

Hvilke lærdommer gjorde vi i høst av slike pressa situasjoner?

Først og fremst at det gjelder om å ha prioriteringa klart for seg

I enhver periode vite hva som er hovedoppgava og sørge for at det blir tatt et fast grep på dem.

Derneft: Sørge for at det blir gjort minimunstiltak på de underordna oppgavene. På en måte kan man si at de skal være hovedoppgava for begrensede tidsrom for alle eller noen medlemmer, eller at enkelte medlemmer settes av med hovedansvar på disse oppgavene.

(Eks. under Trødal/Steinsjø-demonstrasjonen i høst: Streikestøttearbeidet var hovedoppgava i perioden, men akkurat den kvelden demonstrasjonen gikk var den overordna).

Stikkordene her er planlegging og arbeidsdeling. Det er avgjørende at styrer på alle plan (distrikt, avdeling, lag) har et fast grep.

Forutsetningen for at dette skal fungere er sjølsagt at den politiske forståelsen, både for prioriteringa og de tiltakene som blir satt ut i livet, er tilstede. I denne sammenhengen er det viktig å sette de forskjellige tingene vi driver med inn i et helhetssyn. Hvorfor er det slik at disse tingene er så nødvendige å få gjort noe med?

Hvorfor strømmer det på med så fælt mange oppgaver akkurat nå, og hvorfor er det så avgjørende at vi gjør en kraftinnsats?

Som vi veit er det motsigelser som driver enhver sak framover.

Hva som er hovedmotsigelsen i en prosess kan skifte underveis.

Om det derfor ikke synes å være alvorlige politiske motsigelser som vil hindre gjennomføring av en oppgave i starten, kan de godt dukke opp underveis. (Eks: se artikkelen om KK-kampanjene).

Hvilken prioritering skal vi så sette opp for måneden som kommer?

Av det som er lagt fram foran skulle det si seg sjøl at

HOVEDOPPGAVA MÅ VÆRE S T R E I K E S T Ø T T E A B E I D E T

streiken representerer en markert tilspissning av klassekampen i Norge. Som sagt vil kapitalkreftene sette alt inn på å knekke den. De vil vel klare det også hvis vi ikke greier å jobbe fram en nassestøtte for den, spesielt i fagbevegelsen.

Forbundene vil nok bli redskaper for sosialdemokratene (dvs. monopolkapitalen) i denne kampen slik at det først og fremst er på klubb- og foreningsplan vi nå søke å få tatt initiativ.

På steder hvor vi ikke har folk inne i slike organisasjoner er det ingen ting i veien for at f.eks de kommunale støttekomiteene oppfordrer klubber/foreninger til støtte.

Aktiviteten på gater, stands, husbesøk er også viktig. Massemedierna har i denne konflikten klarere enn på lenge blitt brukt mot de streikende. I NRK f.eks er det i hovedsak NAF som har fått slippe til med sitt syn, og ved flere anledninger kommet med direkte forvrengninger.

Det er ikke bare løpesedler som kan deles ut i postkasser. Tar man runden kan man gjerne samle inn penger på dørbesøk. I en av de mindre kommunene i fylket samlet de inn 600kr på en dag gjennom stands og dørbesøk.

1. underordna oppgave: AVSLUTTINGA AV KK-kampanjene.

Se egen artikkel om denne.

2. underordna oppgave: 1. MAI-ARBEIDET.

På medlemsplan vil det denne måneden hovedsaklig si partidiskusjon på politikken og mobiliseringa. Endel medlemmer i ulike fraksjoner o.l. vil også måtte ta spesielle tiltak. Ved oppretting av komiteer/grupper: Ta alvorlig på de kontakter som KK-kampanjene har gitt oss! Og ikke minst- spesielt dere som gjorde feilen i fjor: Unngå sektarisme i mobiliseringsarbeidet og la ikke diplomatiet med SV være det som bestemmer fart og innhold i vårt opplegg!

Vi slutter av hvor vi begynte: Motsigelsene skjerpes. Det betyr at klassekampen blir hardere. Det betyr også at ansvaret og oppgavene blir større for kommunistene. Men det betyr mer. Det er kampen som skaper bevegelse. Vi kjenner for den oppadstigende klassen, den som skal seire til slutt. Sjøl om revolusjonen har både sine "floer og ebber", så er hovedtendensen i verden idag frangang. La 1975 bli et viktig rødt år her til lands også!

Terje.

KK-kampanjene.

Artikkelen om KK-kampanjene blir forsinket p.g.a. sykdom. Sendes ut så snart som mulig, seinest gjennom avdelingslederkonferansen.

Red.

STYRK GREPET OM PARTIETS
HOVEDOPPGAVE!
MOBILISER MASSENE I STREIKESTØTTEARBEID!

Vi har i de siste månedene hatt som oppgave å konsolidere organisasjonen vår for å stå bedre rusta i klassekampen. Langt på vei har vi nådd denne målsettinga, men ennå har vi et drøyt stykke igjen før vi for fullt kan kaste oss ut i kampen mot revisjonismen og monopolkapitalen.

Samtidig går streikekampen inn i en ny og hardere fase, og stiller større krav til det partiet som skal være førtroppen i arbeiderklassens kamp. Streikestøttearbeidet har vært hovedoppgava vår den siste tida, og flere avdelinger i fylket har gjort en bra innsats. Men enkelte kamerater har gitt uttrykk for at andre oppgaver er viktigere eller like viktige. Sånne ideer duger ikke. Arbeidskjøpernes trussel om lock-out av elektrikerne ble begjærlig grepet av "arbeiderregjeringa" for å legitimere bruk av statens voldsmidler. AP-regjeringa tar nok en gang i bruk tvungen voldgift mot streikende arbeidere og fungerer som trofaste håndlangere for det imperialistiske ITT-monopolet. Dette er en alvorlig skjerping av konflikten, og det er derfor nødvendig med et fastere grep om støttearbeidet. Avdelingsstyrene bør ta de nødvendige initiativ og sørge for at forholdene legges til rette for en riktig prioritering av oppgavene.

Jeg skal trekke fram noen erfaringer fra streikestøttearbeidet i mitt eget stedslag, som er et ganske lite lag på en

stor arbeidsplass. Vi starta opp med å foreslå en skarp resolusjon mot lock-out og tvungen voldgift i fagforeninga. Forslaget gikk enstemmig igjennom. Det høyredominerte styret fordobla til og med bevilgningsbeløpet! Slik opptrer høyresosser når de vil unngå kamp på lokalplanet, og når de står på valg. Grei sak å utnytte i denne årsmøtetid. Ellers merka vi oss at folk visste lite om streiken og var lite engasjert så noe måtte gjøres. Vi holdt en appell på et gruppemøte i foreninga, og sendte etterpå rundt ei liste der de som ville delta i aktivt støttearbeid kunne skrive seg på. 90 % av de frammøtte meldte seg!

Senere arrangerte vi streikestøttemøte uavhengig av foreninga. Representanter for de streikende var tilstede og informerte om streiken. Det blei danna komite og samla inn penger. Sjøl om det var få folk på dette møtet, så var vi nå godt i gang. Vi hadde klart å få massene aktivt med i arbeidet. På den måten fikk vi ressurser til å drive både streikestøttevirksomhet og jobbe med andre oppgaver. En svakhet har gått igjen. Det har gått seint med å få inn penger. Dette tror jeg henger sammen med vår egen svakhet i spørsmålet om økonomi. Dersom vi ikke sjøl er konkrete og har ei aktiv holdning i dette arbeidet, men nøyer oss med allmenne oppfordringer, så blir resultatet at de fleste nøyer seg med en løpeseddel i forbifarten. For å stille det skarpt: Skal vi gå på folk og si at det er penger som trengs og ikke varme tanker, eller skal vi dele ut løpesedler og ha bøssa under standen eller bak ryggen?

Etter våre erfaringer virker den første metoden best. En annen ting: Skal vi selge KK på standen? Jeg mener det ville være en alvorlig feil i samme klasse som SV's partisjåvinistiske frontpolitikk. Men vi skal bruke KK. Utklipp fra avisa egner seg bra på stand. Det går jo an å klistre notisene fra Arbeiderbladet i et hjørne - god reklame for avisa vår.

Til fagorganiserte: Ta nye initiativ i foreninger og klubber. Dersom du ikke er organisert, lag en støtteresolusjon, gå ned på nærmeste arbeidsplass og overtal folk til å ta den opp i foreninga der.

Til slutt: Voldgiftstrussel og dom bør møtes med demonstrasjoner hvor dette er mulig.

SLÅ ET SLAG FOR DE STREIKENDE !
SEIER FOR TELEFONSENTRALMONTØRENE !

FU-medlem

RAPPORT FRA DS OM FAGLIG POLITIKK.

DS (distriktsstyret) har hatt et møte (sist i november) der hovedtemaet var faglig politikk. Møtet var ett i en serie møter som har hatt til oppgave å sikre DS's grep om hovedområdene for partiets politikk i distriktet. Dagsorden var derfor lagt opp med hovedvekt på det praktiske. En mer prinsipiell diskusjon skal gjennomføres i hele partiet på nyåret i forbindelse med behandlinga av det faglige manifestet.

Problemstillinga denne første diskusjonen tok utgangspunkt i var: Hvordan skal vi styrke organiseringa av det faglige arbeidet i Akershus for å få fotfeste i industrien i fylket?

Førutsetningsvis ble det slått fast at det har vært drevet - og drives - faglig arbeid i fylkespartiet, men dette har ofte vært tilfeldig, usystematisk og uten ledelse, samkjøring og varighet. Vi har likevel her et erfaringsmateriale som må oppsummeres og korrigeres og danne grunnlag for planlegging.

+++++

DS vil legge vekt på både påvirkning utafra (KK-salg, løpesedler) og utplassering/omplassering av kader som metoder i arbeidet med å få fotfeste på industribedriftene.

På kort sikt vil den eksterne påvirkninga være hovedsida. Erfaring viser at den slags arbeid gir resultater bare en er standhaftig og holder ut, derfor er det viktig å skjære gjennom alle motforestillinger om tilbakeliggende arbeidere osv.

+++++

På lengre sikt vil FU/DS (faglig utvalg) ta initiativ til en kartlegging av de viktigste industribedriftene med sikte på å samle opplysninger som: Antall arbeidsplasser, hvilke fag (forbund), organisasjonsprosent, kampnivå, partimedlemmer/symper innafor, eierforhold, økonomisk betydning for monopolkapitalen, konjunkturutvikling og annet som kan tenkes å ha interesse i forbindelse med en plan for utplanting av folk under ledelse av DS.

Tilsvarende vil vi trenge oppgaver over partimedlemmer og sympatisører som kan være aktuelle i forbindelse med utplassering.

Allerede nå vil vi oppfordre laga til å føre en bevisst politikk med å påvirke partikamerater og symper som står i ferd med å velge/skifte jobb eller yrke.

Ungdom vil være en veldig viktig gruppe her, men også kvinner som skal begynne å jobbe etter avbrekk, rekrutter som kommer fra militærtjeneste, folk som mistrives i jobben sin osv. Motiver dem for å ta jobb i industrien! Viktig også å ta vare på de muligheter som byr seg i forbindelse med sommerjobb o.l.

+++++

Mange steder finns det partimedlemmer og sympatisører som jobber på bedrifter i distriktet. Blir de mulighetene som dette byr på utnytta fullt ut? Får partimedlemmer mulighet til å drive faglig politikk? Får de hjelp og støtte til dette? Står den politikken de fører ut under ledelse av laget?

Vi må huske på at på den ene sida er det viktig at den faglige kaderen får være med å prege partiarbeidet, for partiet skal føre an i massekampen, men på den andre sida må den faglige kaderen få mulighet til å drive faglig arbeid, for en ledelse (et parti) uten kontakt med de massene den skal lede blir uten mening og verdi.

Hva med sympatisørene? Blir de oppmunteret til å drive faglig arbeid? Har laget diskutert hvordan de brohodene som sympene representerer kan styrkes og bygges ut? Her er det viktig både med skolering (f.eks. faglig sirkel) og aktivitets-tilbud. Spør dem om de vil spre løpesedler eller selge KK på jobben. Bruk sympatisørene dristig!

+++++

DS ser det som et behov å styrke forbindelsen med Rød Ungdom på alle plan når det gjelder den faglige politikken. I første omgang vil vi ta kontakt med RU på distriktsnivå.

+++++

Dette var vel i korte trekk det som kom fram på DS-møtet om faglig politikk. Det er meninga at FU skal jobbe videre med den konkrete gjennomføringa av disse sakene.

I mellomtida vil vi gjerne ha reaksjoner på disse tiltaka som vi legger opp til.

Kamerat i FU

BAKGRUNN OG BEGYNNELSE:

KF hadde stor oppslutning i begynnelsen og vi organiserte oss i grupper, tilhørende hver hovedvei i boligområdet. Gruppediskusjonene hos oss startet med en analyse av oss selv, deretter gikk vi over på barneoppdragelse og arv og miljø. På høsten ifjor ble det arrangert en abortaksjon hvor nesten alle deltok. Vinteren forløp med gruppemøter og åpne møter. På våren kom Torild Skard på besøk og forklarte om feminismen og kvinnelig føleri. Ja, vi vet alle hva SV's linje på kvinnepolitikk er.

Deretter begynte 1.mai-diskusjonene (om vi i KF skulle tilslutte oss disse arrangementene). Det ble mange og politisk kompliserte møter på disse sakene. Hele tida har det vært enighet om at alle skulle være åpne, men plutselig begynte enkelte medlemmer å snakke med andre om hvor mye arbeid og press det var i KF. De ville heller ha autonome grupper og diskutere seg selv. Så i høst ble dette vedtatt på første gruppemøte. De vil helst ikke være med på åpne møter, aksjoner o.l., men sitte å bli kjent med hverandre.

POLITISKE BETRAKTNINGER:

Vi skal samle alle kvinner i en brei tverrpolitisk (ikke upolitisk) front. Her ute er det for det meste unge kvinner fra småborgernes rekker som rekrutteres til KF. Historia forteller oss også at utviklinga blant disse kvinnene går som oftest gjennom feminismen og over til en forståelse for hva revolusjonær kvinnepolitikk er. Dette mener jeg er i ferd med å skje i gruppa vår. Jentene er tydelig preget av feministiske ideer, slike som Torild Skard hevdet. Jentene vil allar helst sitte å diskutere seg selv, og enkelte mener også at organiseringa av KF med et hierarkisk oppbygd mønster, det har mennene laget. Vi jenter må finne andre organisasjonsformer. De vil altså ha bl.a. minimal tilknytning til de andre gruppene her ute, og fungere mer eller mindre autonomt. De har ikke forståelsen av viktigheten av å ha en fast valgt ledelse, søstersolidariteten svikter selvsagt også da, altså en kollektiv innstilling til kvinnekamp har de ingen forståelse for.

Spørsmålet blir da.Hvor brei og hvor langt til høyre skal vi gå i frontarbeidet vårt her ute? Er disse jentene noe å bygge KF på?

Et annet viktig spørsmål er også hvordan vi ml-ere har klart å føre ut en riktig politikk i gruppa vår.Vi har vel også tildels vært tilbakeholdne,bortsett fra i 1.mai-diskusjonene,i enkelte saker har vi spilt en ledende rolle,men jevnt over har vi ikke klart å føre en enhetlig politikk ut til gruppa.Vi er veldig usikre selv også på hvordan det skal gjøres. Nå er ikke flesteparten av disse jentene "redd" for ml-erne. Hvem og eventuelt hvor mange av oss skal fortelle at vi er medlemmer av AKP for eksempel.Vi har vel kjørt en veldig sekterisk politikk,bl.a. 1.mai.Kanskje burde vi hatt mere linjer for opplegg til diskusjoner og studier på viktige saker så som daghjem,familiepolitikk osv.Vi i KF har følt oss veldig usikre og alene i fronten,og en kritikk ligger vel også på partiplanet. Vi har kanskje tatt kvinnepolitikken for lite alvorlig her ute. Vi har begynt nå,så vi får se om det vil rette seg opp etter

Greta

OVERSKRIFTEN PÅ SIDE 10
FORSVANT. DEN SKAL VÆRE:

RAPPORT FRA EI
KVINNEFRONTGRUPPE

Tom side